

VÁNOČNÍ KONCERT

25.prosinec 2011

Konec znamená začátek. Začátek vánoční doby znamená konec roku kalendářního. A na to je potřeba se připravit.

Postupně sa snažíme rozšiřovat repertoár tak, že na každú novú sezónu nacvičíme nejakú novú písničku. Tak aj na sezónu vánoční LP 2011. *Radujme se bratři milí, radujme se z darování* -

je pobídka z písničky Hany a Petra Ulrychových *Nad horama vyšla hvězda*, která oslovila Radka Bartoníčka. Zasáhla i nás a proto jsme ju začali zkúšat. O Radkově oslovení jsem si přečetl na jeho webových stránkách spolu s pochvalou, jak hezky ju s hluckýma děckama nacvičila a na začátku adventu předvedla slečna učitelka Zdenka H. A nepřipraví ju tatáž slečna Hájková Z. aj pro cimbálovú muziku Višňu na společný koncert vánoční v chrámu Páně svatého Jakuba? Napadlo mě. Nejlepší sa optat. „Nepřipraví“, zněla odpověď. Tak ju připravíme my. Pěkně v rytmu. Aby byl pravidelný, pomůžeme si klepáním paličkama. A je to aj rytmickým doprovodem.

Ono to vánoční zpívání není pro polovinu sboru enom folklorní koncert na hod Boží v kostele. Je to aj zpívaná mše svatá štědrovečerní „půlnoční“ i následující na Boží narození. Se smíšeným sborem chrámovým, včetně nezbytných nácviků. No a já si možu eště zatrúbit s dechovkú při tradičním doprovodu Štěpánské mše aj s koncertíkem před kostelem, obdobně jak na Nový rok. Baví mě to, su za to vděčný. A tentokrát skoro ani neozíbalu. Tak sme si to všechno pěkně užili bez zamrzlých trubek a přimrzlých prstů. Podobně příjemně si užíval zpívání v kostele u nich v Hošťálkově, aj můj spolubojovník z vojny, rodilý Valach a muzikant Jaroš G. Akorát, že chlapské hlasy zpívajú ve dvůch. Jeden tenor, jeden bas. A to eště obá luteráni. Při katolické bohoslužbě. Ekumena v praxi.

Našemu vánočnímu koncertu kostelnímu tradičně předcházelo dětské divadélko o Božím narození,

pěknými zpěvy doprovázené, v obvyklé režii Vladky Radochové. Páteří hudební části bylo vystoupení Višně podpořené dětskými sólisty a doplněné trojhlasými zpěvy Děvčic z Háječku a naším příspěvkem. Ten měl díky rytmičtějšímu i čistějšímu provedení slušný ohlas. Mohli sme mět dobrý pocit. Přeca enom mě ale až trochu zaskočilo, když nám to vystoupení s odstupem času pochválil aj hlucký vedúci sborový, kmucháček Jan, když sem byl u něho kvůli flaškám na košť slivovice. Moselo byt v kostele, zaplněném víc než o nedělní bohoslužbě, aj pár hlučanů, kteří to doma povykládali.

Konec může znamenat začátek. Aj v životě lidském. Ani na to by sme neměli zapomínat. Plnit sliby nejen o Vánocích, byt k sobě pozorní nejen v době očekávání a občas si vzpomenút aj na věci nevyhnutelné.

Dovětek:

Tak končím poslední sedmnáctý zápis LP 2011. S hromadů pravopisných chyb, s dalšími souvislostmi, s vlastními postřehy i názory. A s chutí dál...

Mezi svátkama zkůška nebyla. Na první novoroční to bylo poznat. V až nezvyklé pohodě správně „nadržaní“ (na zpívání aj odreagování) sme připomínali méně často zpívané písničky. Také pěkné. Bylo by škoda na ně zapomínat. Bylo by škoda nepěstovat pohodu, nezpívat. S chutí do toho.

Václav V.Hájek 14.ledna 2012 od časného rána do pozdního dopoledne, když venku přituhuje